

Kaffevisa

1846

Av allt det goda, som man förtär,
bland alla jordiska drycker,
ju kaffetåren den bästa är:
den skingrar människans nycker;
den styrker kroppen, den livar själen,
den känns från hjässan, ja - ned i hälen!
Hå hå, ja ja!

När hösten kommer med blåst och snö,
och våren börjar sin väta,
då blir till lynnet man kärv och slö,
man blott vill sova och träta.
Ja, man är ruskig i hela kroppen,
men ... då finns hälsan i kaffekoppen!
Hå hå, ja ja!

När frun sin älskade man har mist
och sitter ensam med gälden,
hon bittert sörjer sin dubbla brist,
men ... sätter pannan på elden;
och när den klarnat, hon lämnar båren,
och hämtar styrka i - kaffetåren!
Hå hå, ja ja!

När färska nyheter mände tas
från stadens hundrade kanter,
man på ett litet honett kalas
ser sina vänner och tanter ...
Vid kaffebordet man gör sitt bästa
med fantiserande om sin nästa.
Hå hå, ja ja!

Den ena dricker sin tår på bit,
en annan älskar att doppa,
parlerar därvid med sådan flit,
att man bör öronen proppa.
Som trumman bullrar vid krigsreveljen,
så bullra tungorna i konseljen.
Hå hå, ja ja!

Förutan kaffe - o gudadryck! -
vad vore mänskliga livet?
Allt nytt, som ännu ej finns i tryck,
i pannans botten står skrivet; -
ty se'n man utdruckit sista slumpen,
stå livets gåtor i kaffesumpen!
Hå hå, ja ja!

Kaffevisan

Johan Mauritz Cramaer
1818 - 1848

Melodi

Af allt det go - da, som man för - tär bland

Bas

Mel.

al - la jor - dis - ka dryc - ker, ju kaf - fe - tå - ren den

Bas

Mel.

bäs - ta är: den sking - rar men - nis - kans nyc - ker; den

Bas

Mel.

styr - ker krop - pen, den lif - var sjä - len, den käns från hjes - san, ja

Bas

Mel.

ned i hä - len! Hå hå, ja ja! Hå hå, ja ja!

Bas

Kaffevisan

Johan Mauritz Cramaer
1818 - 1848

Melodi

Stämman

Af allt det go - da, som man för - tär bland

Mel.

St.

al - la jor - dis - ka dryc - ker, ju kaf - fe - tå - ren den

Mel.

St.

bäs - ta är: den sking - rar men - nis - kans nyc - ker; den

Mel.

St.

styr - ker krop - pen, den lif - var sjä - len, den käns från hjes - san, ja

Mel.

St.

ned i hä - len! Hä hä, ja ja! Hä hä, ja ja!